

Til lovforslag nr. L 203. Betænkning afgivet af arbejdsmarkedsudvalget den 14. maj 1981

Betænkning

over

Forslag til lov om en kommunal tjenestemandsret

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til indenrigsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Af indenrigsministeren er stillet 3 ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Udvalget har endvidere modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, Københavns og Frederiksberg kommune,

Kommunale tjenestemænds udvalg, Københavnske tjenestemænds fællesudvalg og Fællesudvalget for Frederiksbergske tjenestemænd,

Pædagogisk kartel og Socialarbejdernes fællesudvalg.

Udvalget har drøftet det af indenrigsministeren til lovforslagets § 4 stillede ændringsforslag (ændringsforslag nr. 3) om nedsættelse af et fællesudvalg, som kan anlægge sager i henhold til § 2, stk. 1, mod en eller flere forhandlingsberettigede personaleorganisationer, og hvortil overtrædelse skal indberettes. Et flertal (udvalget med undtagelse af socialistisk folkepartis og venstresocialisternes medlemmer) skal herom bemærke, at man finder det meget afgørende, at de i det i ændringsforslaget foreslåede stk. 1, in fine, nævnte regler om udvalgets sammensætning og virksomhed udformes således af indenrigsministeren, at der herved sikres en ensartet praksis inden for hele det kommunale område.

Et flertal (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets, socialistisk folkepartis og venstresocialisternes medlemmer) indstiller

lovforslaget til *vedtagelse* med de af indenrigsministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og de stillede ændringsforslag ved 2. behandling, men skal i øvrigt tilføje, at det af bemærkningerne til lovforslaget burde fremgå, at man skal undgå behandling af »bagatelspørgsmål«, som diskuteret.

Der menes hermed, at der skal gives udtryk for, at alle mindre betydelige eller enkeltstående problemer altid bør forsøges løst lokalt, så tjenestemandsretten mindst muligt skal beskæftige sig med småsager.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) finder, at loven om tjenestemandsretten ikke tjener noget andet formål end at foranstalte en straffeekspedition, begrundet i en meget kortvarig arbejdsnedlæggelse i marts 1979. Denne arbejdsnedlæggelse var fremprovokeret af folketingets indgreb i overenskomsterne, der førte til forlængelse af overenskomsterne fra 1977. Dette indgreb betød, at tjenestemændene ikke fik nogen som helst indflydelse på egne arbejds- og lønvilkår.

Lovforslagets intentioner påstås at være at skabe ensartede regler for behandling af tjenestemænd. Dette indebærer en centralisering, der fratager fornuftige kommuner retten til ikke at rejse sager for tjenestemandsretten og skaber ingen rigtig ensartethed over for lønmodtagere i stat, amt og kommune, hvad enten de er tjenestemænd eller overenskomstansatte.

Skulle der have været tale om at give ensartede regler, burde der have været fremsat